

[Kyed.]

der kan paalægges i Eksportafgift til Oplysnings-, Agitations- og Forsøgsvirksomhed, ansættes i Lighed med det Beløb, som gives fra Statens Side, og at Maksimum i begge Tilfælde er 15 000 Kr. Paragraffen er lidt uklart affattet paa dette Punkt, men herom kan vi vel faa nærmere Oplysning i det Udvalg, hvortil jeg skal tillade mig at foreslaa at henvise Lovforslaget.

Jeg skal dermed anbefale det paa mit Partis Vegne.

Viggo Hansen: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne give Forslaget vor, ikke uforbeholdne Tilslutning, men Tilslutning med en kort Udvalgsbehandling.

Jens Jensen: Ligesom de foregaaende ærede Ordførere kan jeg anbefale det foreliggende Lovforslag, men jeg kunde have Lyst til at gøre en enkelt Bemærkning.

I den hidtil gældende Lov har der været givet den højtærede Landbrugsminister ret stor Bemyndigelse til at føre Tilsyn med Handel med og Udførsel af Æg. Nu er Forholdet, saa vidt jeg forstaar, vel nok det, at vore Æg nyder knap saa stor Anseelse i de Lande, hvortil vi eksporterer dem — og det er jo særlig England —, som f. Eks. Smørret og Flæsket, og Aarsagen dertil kan vel i nogen Grad være den, at der vises ikke den Omhu med Hensyn til Produktionen af Æg som for Smørrets og for Flæskets Vedkommende. Jeg vil derfor tillade mig at henstille til den højtærede Landbrugsminister, at han ikke nærer alt for store Betænkeligheder ved at gøre den Bemyndigelse, han her faar, gældende, naar han mener, der kunde være Brug derfor for at opretholde vore Ægs Renommé i Udlandet. Æggene er efterhaanden blevet en ret betydelig Udførselsartikel, saa Spørgsmaalet er ved at faa ret stor Betydning samfundskonomisk.

Landbrugsministeren (Bording): Jeg takker de fire ærede Ordførere for deres Tilslutning til Forslaget.

Det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. Kyed rejste om, at Fjerkræavlerne skulde medtages i § 1, har vi drøftet i Landstinget, men vi blev enige om, at det vilde ikke være rigtigt, at de kom med i Lovforslaget paa den Maade, at de blev medbestemmende med Hensyn til, hvorledes Ministeren skal optræde, naar de ikke direkte er med til at betale den Afgift, der her er Tale om. I Praktis foregaaer det paa den Maade, at der er nedsat et Udvalg til at administrere disse Penge

— der er jo tidligere givet en Bevilling, som der er brugt en Del af til dette Formaal —, og der er Fjerkræavlerne med i det praktiske Arbejde, og det er selvfølgelig ogsaa Meningen, at de skal være det i Fremtiden. Men jeg synes, det er noget vanskeligt at medtage dem her, naar de ikke direkte er med til at betale — de har jo ikke nogle Penge at betale med —, og naar Eksportørerne er villige til at overtage den Side af Sagen. Men selvfølgelig, til syvende og sidst er det alligevel Producenterne, der kommer til at betale Pengene. Jeg er klar over, at vi kan ikke lade dem være med til at betale, og saa synes jeg heller ikke, det ser godt ud, at de skal være med til at deltage i Administrationen. Jeg tror derfor ikke, at vi kan faa nogen anden Form end den her foreslaede, saa af den Grund vil det vist ikke være nødvendigt at henvise Lovforslaget til en Udvalgsbehandling.

Angaaende det andet Spørgsmaal vil jeg sige, at jeg synes, det fremgaa klart af Lovforslaget, at Ministeren er bemyndiget til at udrede Halvdelen af de Udgifter, som der er Tale om, dog ikke udover 15 000 Kr. Det skal forstaas paa den Maade, at for saa vidt Ægekspportørerne maatte ønske, at der skal bruges flere Penge til dette Formaal end 30 000 Kr., saa har de Lov til det, uden at Staten derfor skal deltage med Halvdelen af Udgifterne. Det er fastsat saaledes af rent praktiske Grunde, fordi man, hvis det bliver nødvendigt at ofre, lad os sige 31 000 eller 32 000 Kr., saa ikke behøver at gaa til Rigsdagen igen for at faa en Ændring af Loven, blot fordi man ønsker at bruge 1 000 eller 2 000 Kr. mere. Derfor foreslaas det, at Staten kan yde Halvdelen, men ikke udover 15 000 Kr.; finder man saa, at man kan bruge flere Penge til dette Formaal, saa har Ægekspportørerne uden videre Lov dertil.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Kyed har Ordet for en kort Bemærkning.

Kyed: Jeg kan ikke være enig med den højtærede Minister. Ministeren fremfører, at Ægproducenterne, Fjerkræavlerne, ikke direkte yder Penge til dette Formaal, men det er Eksportørerne. Men hvad gør Eksportørerne? De overfører selvfølgelig denne Udgift; den Notering, der ansættes for Æggene, bliver saa meget mindre, som denne Udgift andrager, saa det er i Virkeligheden paa Fjerkræavlernes, Producenternes Vegne, at Eksportørerne udbetaler disse Penge til dette Formaal. Jeg kan derfor ikke se rettere end, at det er Fjerkræavlerne, der til syvende og sidst betaler, og at de derfor ogsaa maa